

Svar:

Med hensyn til de ønskede oplysninger om løn- og prisudviklingen i Danmark og en række andre lande henvises til vedhæftede, af det statistiske departement udarbejdede oversigter over detailprisindeks og indeks for gennemsnitlig timefortjeneste i industrien.

På grundlag af materiale, som i løbet af 1964 er indsamlet til brug for OECDs komité for økonomisk politik, er nedenfor angivet hovedtrækkene i de regler, hvorefter der finder lønreguleringer sted inden for overenskomstperioder i de pågældende lande. Oversigten angiver kun retningslinjerne for den lønregulering efter udviklingen i detailpristallet eller lignende pristal, der findes i lønoverenskomsterne.

Sverige:

Siden 1945 har der ikke eksisteret nogen form for automatisk lønregulering. Dog indeholdt overenskomsterne af 1952 og 1958 klausuler, ifølge hvilke der kunne optages forhandlinger mellem hovedorganisationerne, såfremt priserne ændrede sig ud over visse grænser. Disse klausuler kom ikke i anvendelse, og de nuværende lønoverenskomster på det svenske arbejdsmarked indeholder ikke klausuler af denne karakter.

Norge:

Den nuværende toårige norske overenskomst, der blev indgået i 1964, omfatter ca. 800.000 lønmodtagere i private erhverv, statslig og kommunal tjeneste, hvilket svarer til ca. 80 pct. af samtlige lønmodtagere. Denne overenskomst indeholder — i lighed med så godt som samtlige overenskomster siden 1945 — en bestemmelse om en halv-automatisk lønregulering.

Bestemmelsen om den halvautomatiske lønregulering i overenskomsten af 1964 giver den norske landsorganisation adgang til at kræve genoptagelse af forhandlinger, såfremt forbrugerpristallet stiger med over 5 points fra det i marts 1964 gældende pristal på 115,6, idet denne adgang dog først træder i kraft fra 1. november 1964. Såfremt pristallet falder med 5 points, har den norske arbejdsgiverforening en tilsvarende adgang til at kræve nye forhandlinger om de aftalte lønsatser.

England:

Omkring 2 mill. arbejdere inden for bygge- og anlægsvirksomhed, jern- og stålindustri, skoindustri og trikotageindustri er omfattet af aftaler om lønregulering efter detailpristallet. Lønforhandlingerne i England finder normalt sted branche for branche, således at der ikke, som det er tilfældet i de nordiske lande, med visse mellemrum sker en samtidig fornyelse af de løbende lønoverenskomster. Dækningsprocenten ved pristalsreguleringen har været relativt lav, således at lønningerne inden for de omtalte industrier ved hver overenskomstrunde er forhøjet, så de kom på linje med lønningerne inden for områder, der ikke er omfattet af pristalsreguleringen.

Foruden ovenstående egentlige pristalsregulering findes der inden for bl. a. maskinindustrien og de offentlige værker bestemmelser om, at ændringer i detailprisindekset af en nærmere angiven størrelse giver mulighed for indledning af nye lønforhandlinger.

Vesttyskland:

Med en enkelt undtagelse har der ikke i årene siden 1945 været nogen aftale om egentlig pristalsregulering eller aftale om forhandlingsret ved pristalsændringer.

Undtagelsen er en 2-årig overenskomst afsluttet i foråret 1963 inden for byggeindustrien. Overenskomsten, der dækker ca. 1,5 mill. arbejdere, bestemmer, at såfremt forbrugerprisindekset i perioden 1. maj 1963 til 31. december 1963 steg ud over 1,5 pct., skulle der gives lønkomensation med virkning fra 1. april 1964. Som konsekvens af den omtalte bestemmelse blev der pr. 1. april 1964 udbetalt et løntillæg på 2 pct. til de bygningsarbejdere, der var omfattet af overenskomsten.

Holland:

Selv om der i Holland eksisterer fri forhandlingsret mellem parterne på arbejdsmarkedet, har den hollandske stat i langt højere grad end andre vesteuropæiske stater gennem en detaljeret kontrol med priser og lønninger øvet en afgørende indflydelse på lønpolitikken. Der findes ikke bestemmelser om automatisk lønregulering efter pristallet, men ved fastsættelse af retnings-